Pikkupöllön maahan pudonnut aarre

Ylöjärven seurakunnan pitämät katsomuskasvatustuokiot ovat osa varhaiskasvatuksen katsomuskasvatusta. Ne perustuvat Ylöjärven kaupungin varhaiskasvatuksen ja Ylöjärven evankelisluterilaisen seurakunnan väliseen yhteistyösopimukseen ja noudattavat Opetushallituksen katsomuskasvatukselle eli yleissivistävälle opetukselle antamia ohjeita. Tuokiot eivät sisällä uskonnonharjoittamista.

Tavoite:

Tuokion tavoitteena on vähentää kuolemaan liittyviä ennakkoluuloja ja pelkoja, sekä tutustua haudoilla käymisen kulttuuriin. Tuokiossa tarkastellaan pyhäinpäivän kulttuuriperintöä Pikkupöllön maahan pudonnut tähtitaivas- kertomuksen kautta. Kertomus avaa kristillisiä perinteitä yleissivistävästä näkökulmasta osana katsomuskasvatusta.

Teemaa voidaan tarkastella päiväkodin arjessa myös muiden uskontojen, katsomusten, kulttuurien ja lastenkirjallisuuden kertomusten avulla. Näin lapsille avautuu mahdollisuus tutustua erilaisiin näkökulmiin, havaita niiden välisiä yhteyksiä sekä harjoitella arvostavaa keskustelua erilaisista tavoista ymmärtää maailmaa.

Sisältö:

Kerrotaan kristittyjen pyhäinpäivän vietosta. Pyhäinpäivänä muistellaan kuolleita sukulaisia ja ystäviä. Pyhäinpäivänä käydään viemässä kynttilöitä hautausmaalle rakkaiden kuolleiden ihmisten haudoille. Kirkoissakin luetaan vuoden aikana kuolleiden nimet ja sytytetään heille kynttilät. Vanhemmilta voi kuulla tarinoita myös sellaisista sukulaisista, jotka ovat kuolleet jo kauan sitten.

Keskustellaan lasten kanssa:

Kuinka moni teistä on käynyt hautausmaalla? Millaista hautausmaalla oli? Mitä olette siellä nähneet? Entä oletko sinä päässyt viemään kynttilöitä haudoille?

Jaetaan lapsille omat led-kynttilät, jotka lapset saavat itse sytyttää ja halutessaan tuoda kertomuksen hautausmaalle.

Laulu: Lasten virsi nro 49 (1. säkeistö):

“Sytytän haudalle kynttilän. Sytytän haudalle kynttilän. Rakkaitani muistelen. Sytytän kynttilän.”

Pohditaan yhdessä, mitä muuta kynttilän lisäksi haudalle voisi viedä?

Seuraavaksi syvennytään pyhäinpäivään kertomuksen kautta.

Kertomus: (Kertomusta elävöitetään käsinukeilla ja kankailla.)

Kertoja: Kaksi pöllöä istuu suuren kiven päällä. Toinen on iso, vanha ja viisas Isäpöllö. Toinen on pienempi ja utelias Pikkupöllö. Pöllöt katselevat auringonlaskua ja samalla Isäpöllö kertoo omista hauskoista seikkailuistaan pikkupöllölle. Pikkupöllö kuuntelee uteliaana ja silmät suurina isäpöllön jännittävistä seikkailuista elämän varrelta. Illan jo hämärtyessä Isäpöllöä alkaa kovasti väsyttää.

Isäpöllö: Minä menen tuohon läheiseen puuhun ottamaan pienet nokkaunet. Mene sinä vaikka sillä välin pienelle iltalennolle.

Pikkupöllö: Kyllä isä, minä menen ja nuku sinä rauhassa. Nähdään kohta!

Kertoja: Siinä samassa Pikkupöllö lehahtaa lentoon. Se kaartaa ison kierroksen taivaalle, lentelee, katselee ja tarkastelee allaan levittäytyvää maisemaa, kunnes huomaa jotain hyvin erikoista ja kaunista. Se pudottaa korkeutta ja yhtäkkiä se huudahtaa.

Pikkupöllö: Ooooooohhh, TÄHTITAIVAS on pudonnut maahan! Tämä pitää mennä heti kertomaan vanhalle ja viisaalle Isäpöllölle.

Kertoja: Pikkupöllö lentää ihmeissään Isäpöllön luo.

Pikkupöllö: Herää, herää, herää Isäpöllö, tähtitaivas on pudonnut maahan. Isi, mitä ihmettä on tapahtunut?!

Kertoja: Isäpöllö herää ja oikoo sulkiaan. Isä on vähän kummissaan pikkupöllön sanoista.

Isäpöllö: Voi sinua, eihän sellainen ole mahdollista, ei tähtitaivas putoa noin vain maahan.

Kertoja: Mutta Pikkupöllö ei luovuta ja hän haluaa näyttää pudonneen tähtitaivaan isälleen. Niinpä pöllöt nousevat siivilleen ja lähtevät matkaan kohti pudonnutta tähtitaivasta.

Pikkupöllö: Tuolla, katso isä, tuolla maassa on se pudonnut tähtitaivas!

Kertoja: Pikkupöllö osoittaa siivellään maassa näkyviä valopilkkuja.

Isäpöllö: Voi rakas Pikkupöllöni, eivät nuo ole tähtiä. Sehän on hautausmaa, ja sinä olet lennellyt sen yllä. Valot, jotka loistavat maassa, ovat kynttilöitä. Nyt on PYHÄINPÄIVÄN AIKA. Silloin ihmisillä on tapana viedä kynttilöitä kuolleiden läheistensä ja ystäviensä haudoille. Sillä tavalla he muistelevat kuolleita rakkaitaan.

Pikkupöllö: Aijaa, voi minua hassua. Minä kun luulin, että tähtitaivas on pudonnut maahan- (Pikkupöllöä naurattaa)! Hei, mutta lähdetäänkö vielä yhdessä lentelemään hautausmaan ylle, kun siellä on niin kaunista?

Isäpöllö: Lähdetään vaan!

Kertoja: Yö on saapunut. Sadat kynttilät loistavat hautausmaalla kuin tähdet taivaalla. Pöllöt lentelevät ja liitelevät kaikessa rauhassa ja ihastelevat maassa näkyvää kaunista kynttilämerta, joka näyttää todella kuin maahan pudonneelta tähtitaivaalta.

Pöllöt laskeutuvat takaisin kivelle.

Lopuksi jutellaan hetki kertomuksesta, mitä ajatuksia se herätti ja pohditaan yhdessä millaisia tähtiä ja tähtikuvioita lapset tietävät ja/tai ovat nähneet taivaalla.

Lauletaan lastenlaulu.

Laulu: Tuiki tuiki tähtönen

“Tuiki, tuiki tähtönen, iltaisin sua katselen

korkealla loistat vaan, katsot alas maailmaan

tuiki, tuiki tähtönen, iltaisin sua katselen.”

YLÖJÄRVEN SEURAKUNTA